

esse ac caritate n̄ poterant h̄icū quibus ueritas
 diebatur. eū ad hospiciū quasi peregrinū uocant. Cur
 aut̄ dicimus uocant. cū illic scriptū sit & coegerunt
 eū. Ex quo nimirū exemplo colligit̄. quia peregrinū
 ad hospiciū n̄ solū inuitandi sunt. sed etiā trahendi.
 Mensā ponunt. cibos offerunt. & dñm cūe in scripturis
 sacre expositione n̄ cognouerant. in panis fractione
 cognoscunt. Audiendo ḡ p̄cepta dñi illuminati n̄ sunt.
 faciendo illuminati sunt. q̄a scriptū est. n̄ auditores
 legis iusti sunt apud dñm. sed factores legis iustifica
 bunt̄. Quisq̄ ḡ uult audita intelligere. restinet̄ ea
 que iā intelligere potuit. opere implere. Ecce dñs
 non est cognitus dū loqueretur. & dignus ^{est} cognosci
 dū pascitur. Hospitalitatē ḡ fr̄s km̄ diligite. caritatis
 opera amate. H̄ic em̄ pp̄ paulū dicit̄. Caritas fraterni
 tatis maneat ^{in uobis} & hospitalitatē nolite obliuisci. Phanc
 em̄ placuerunt quidā. angelis hospicio receptis. Hinc
 petrus ait. Hospitales muce. sine murmuracionib;
 Hinc ipsa ueritas dicit̄. Hospes fui. & suscepistis me. Optima
 res est ualde. & sen̄ or̄ ū or̄ nob̄ relatione tradita;
 Quidā paterfamilias cū tota domo sua magis hospita
 litatis studio seruebat. cuiq̄ cotidie ad mensam
 suā peregrinos susceperat. quodā die peregrinus
 quidā in̄ alios uenit. ad mensā ductus est. Dumq̄
 paterfamilias ex uinitatis consuetudine aquā
 uellat̄ in eius manibus fundere. conuersus uicē
 accepit. sed repente eū in cuius manibus aquā fun
 dere uoluerat. n̄ inuenit. Cūq̄ hoc factū seē ipse
 miraret̄. eadē nocte ei dñs p̄uisione dixit. Ecce
 diabolus me in uinitatis consuetudine.